

egentlig Livsforsikring har været knyttet til selve Forsikringen og er tilfaldet Forsikringens Ejer, idet der da i de gældende Love er givet visse Regler for, hvem der under forskellige Forhold skal betragtes som Ejer. For Overlevelsesserter, Arverenter og Livrenter har Reglen været, at Bonus tilfalder den Forsikrede, d. v. s. ved Overlevelsesserter og Arverenter Forsøgeren og ved Livrenter den, paa hvis Liv Renten er tegnet.

Da Arbejdet med Statsanstaltens Bonusudbetalinger efterhaanden og ikke mindst siden Vedtagelsen af Lov af 30. Marts 1920 § 5 er blevet stærkt forøget, maa det findes ønskeligt, at de Bestemmelser, hvorefter Bonusfordelingen skal foregaa, gøres saa enkle som muligt. Man har derfor som Hovedregel foreslaaet, at Bonus for en Livsforsikring, for hvilken der er udstedt Indtegningsbevis, tilkommer Forsikrede. Da denne i Almindelighed er den, der betaler Indskudene til Forsikringen, vil den foreslaaede Regel i et overvejende Antal af de i Praxis forekommende Tilfælde baade falde sammen med den tidligere Hovedregel, hvorefter Bonus tilfalder Forsikringens Ejer, og stemme med det, der efter Sagens Natur maa anses for det rette, nemlig at Bonus tilfalder den eller dem, som i det forløbne Tidsrum har indbetalt Indskudene til Forsikringen. Der bør dog kunne træffes særlig Bestemmelse om, at en anden end den Forsikrede skal have Bonus, men Bestemmelsen herom maa indføres i Statsanstaltens Bøger. I de Tilfælde hvor den Forsikrede er den bonusberettigede, men han er død inden Bonusbeløbets Udbetaling, har man af praktiske Grunde foreslaaet, at Bonusbeløbet i Stedet for at udbetales til den Forsikredes Bo udbetales til den Indtegnede.

Er der for en Forsikring udstedt Police, er Forholdet et andet. Policen er efter sin Natur brugelig som Kreditmiddel og kan omsættes, uden at Statsanstalten behøver at faa Underretning derom. Man mener derfor ikke, at det er rigtigt her at knytte Bonusberettigelsen til den Forsikredes Person, saaledes som ved Indtegningsbeviset, men foreslaar, at Bonus udbetales til Policens Ihænderhaver.

Selv om man i Medfør af Bestemmelsen i § 4, sidste Stykke, i Lov Nr. 45 af 29. Marts 1904 vil kunne lade de i nærværende Forslag indeholdte Regler om Berettigelsen til Bonus komme til Anvendelse ogsaa for de inden Lovens Ikrafttræden tegnede Forsikringer, vil man dog finde det uheldigt, om der ved en Lovbestemmelse

gøres Forandring i de omtalte Regler, hvorefter Dispositioner er truffet i mange Tilfælde med Forventning om, at Erhververen derved har sikret sig en varig Ret til Bonus. Man har derfor foreslaaet, at de i Paragraffen indeholdte Bestemmelser kun skal gælde for fremtidig tegnede Forsikringer, medens det i § 18 foreslaas, at Reglerne i Lov af 26. Marts 1898 §§ 13—16 og § 18 1. Stykke skal have vedvarende Gyldighed for de inden 1. Januar 1926 tegnede Forsikringer.

ad § 15.

Medens Statsanstalten inden Vedtagelsen af Lov af 30. Marts 1920 kun udbetalte Bonus efter hver Statusopgørelses Afslutning, blev det ved nævnte Lovs § 5 bestemt, at der, naar en Forsikringskontrakt ophører, straks ved Ophøret skal betales Bonus for Forsikringen for det Tidsrum, for hvilket Forsikringen er bonusberettiget. En lignende Bestemmelse ønskes bibeholdt i de fremtidige Forsikringsbetingelser, hvortil Paragraffens 1. Stk. sigter, medens Paragraffens 2. Stk. omhandler den almindelige Bonusudbetaling, der finder Sted efter hver Statusopgørelses Afslutning.

ad § 16.

De nærmere Regler om Udbetaling af Bonus omfatter blandt andet Bestemmelse om, hvor stor en Del af Bonusfonden der skal komme til Udbetaling efter hver Statusopgørelse, og hvor stor en Del der maa holdes tilbage, dels til at bestride Udbetaling af Bonus for Forsikringer, der ophører at være bonusberettigede inden næste Statusopgørelse, dels til at skabe en Bonusreserve, der kan virke regulerende ved fremtidige Bonusudbetalinger, saa at der ikke bliver store tilfældige Udsving i Størrelsen af den udbetalte Bonus. Endvidere maa der gives detaillerede Regler for, hvilke Forsikringsarter der skal være bonusberettigede, og efter hvilke Forholdstal (Forsikringstal) de skal deltage i Bonusudbetalingen.

Om disse Bestemmelser gælder i fuldt saa høj Grad som for Statsanstaltens Tariffer og Forsikringsbetingelser, at der maa være let Adgang til at ændre dem i Overensstemmelse med, hvad Udviklingen fører med sig, og Paragraffen foreslaar derfor i Lighed med, hvad der er sket i § 4, at ogsaa de nærmere Regler om Udbetaling af Bonus skal fastsættes af Finansministeren.